

Проців О.Р. аспірант кафедри
управління проектами ЛРІДУ НАДУ
при Президентові України
Головний спеціаліст Івано-Франківського
обласного управління лісового та мисливського
господарства
тел. 050-433-63-22
oleg1965@meta.ua

Прикладні аспекти надання адміністративних послуг у галузі мисливства

Мисливство, як і практично всі галузі національної економіки, у великій мірі зарегульоване чинним законодавством, наслідком чого є велика кількість надання адміністративних послуг. Загальна чисельність адміністративних послуг у галузі ведення мисливського господарства становить 10 позицій. Повноваження для надання адміністративних послуг у мисливській галузі мають два органи виконавчої гілки влади, а саме: спеціально уповноважений орган по веденню мисливського господарства державне агентство лісових ресурсів та Міністерство охорони навколишнього природного середовища, що є спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища.

За нашими підрахунками територіальними управліннями Державного агентства лісових ресурсів відповідно до закону України «Про мисливське господарство та полювання» надаються наступні адміністративні послуги: видача посвідчення мисливця, контрольна картка обліку добутої дичини та порушень правил полювання, дублікати посвідчення мисливця та контрольної картки, паспорт на собак мисливських порід, інших ловчих звірів (стаття 14), видача дозволів на право добування шкідливих тварин у немисливській сезон (стаття 33), видача дозволів для селекційних та вибірково діагностичних відстрілів мисливських тварин для ветеринарно-санітарної експертизи відповідно до статті 32 у межах мисливських угідь видаються центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства, а у межах природно-заповідних територій територіальним органом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища. У зв'язку із цим слід відмітити, що хоча й відповідно до статусу природно-заповідний фонд перебуває під більш суворою охороною однак повноваження щодо вирішення питання видачі дозволів надано територіальним органам. До повноважень центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища відповідно до статті 33 відноситься видача дозволів на право добування мисливських тварин для наукових цілей, їх переселення, та збирання пташиних яєць на об'єктах природно заповідного фонду. Статтею 28 Закону України «Про тваринний світ»

визначено, що для використання об'єктів тваринного світу в наукових, культурно-освітніх, виховних та естетичних цілях необхідно отримати дозвіл територіальних органів охорони навколишнього природного середовища. Відповідно до статті 17 добування мисливських тварин дозволяється лише при отриманні ліцензії, або відстрільної картки, які отримується в органах виконавчої влади.

Слід відзначити, що органами державної виконавчої влади вживаються заходи щодо впорядкування надання адміністративних послуг. Зокрема, Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26.10.2011р. № 1076-р «Про затвердження плану заходів щодо реформування системи надання адміністративних послуг» передбачено провести інвентаризацію адміністративних послуг, затвердження стандартів адміністративних послуг, надання послуг за принципом "єдиного вікна", забезпечення розміщення на регіональних веб-сайтах інформації про перелік адміністративних послуг.

Законом України «Про перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» визначено, що до них відносяться дозволи на добування мисливських тварин (ліцензія, відстрільна картка). Хоча у п. 2 постанови Кабінету міністрів України від 5 грудня 2011р. «Про Реєстр адміністративних послуг» відзначається, що з 1 лютого 2012 року Міністерством економічного розвитку і торгівлі забезпечено функціонування реєстру, проте станом на 2 лютого цього року видача даних документів не внесена, як адміністративні послуги та відповідно не оприлюднено стандарт надання адміністративних послуг.

До реєстру надання адміністративних послуг занесені лише чотири позиції, а саме; видача посвідчення мисливця та його дублікату, а також контрольної картки добутої дичини та її дублікату

На нашу думку, до реєстру адміністративних послуг слід також долучити видачу паспортів на собак мисливських порід, інших ловчих звірів, видачу дозволів на право добування шкідливих тварин у немисливській сезон, видачу дозволів для селекційних та вибірково діагностичних відстрілів мисливських тварин для ветеринарно-санітарної експертизи, дозволів на право добування мисливських тварин для наукових цілей, ліцензій на право добування диких тварин.

Відповідно до, п.1 постанови Кабінету міністрів України від 17 липня 2009 року «Про заходи щодо упорядкування адміністративних послуг» під адміністративною послугою розуміють «видачу ліцензій, дозволів та інших документів дозвільного характеру...». Як бачимо з цього визначення, сама назва згадуваних документів відповідає визначенню «адміністративна послуга», хоча шестеро із них не внесені в реєстр адміністративних послуг.

Практика останніх політичних кроків Президента України, прийняття законів парламентом та управлінські дії центральних органів виконавчої влади оптимізують конкретні управлінські рішення щодо розв'язання цієї проблеми. В цьому контексті слід відмітити, що 11 січня 2012 року на засіданні комітету з економічних реформ Президент України Віктор Янукович дав доручення Прем'єр міністру України передати більші повноваження щодо надання адміністративних послуг у регіони.

Перший віце-прем'єр міністр України відзначив, що процес формування списку адміністративних послуг буде формуватись навіть і після 1 лютого 2012 року, тобто, дати, до якої Постановою кабінету міністрів зобов'язувалось сформувати перелік адміністративних послуг. Повний реєстр адміністративних послуг планується закріпити законодавчо. Максимальна зручність, доступність інформації та прозорість - ось головні принципи, які ми зобов'язані впровадити в цій сфері ».

Для реалізацією на практиці останніх політичних рішень влади необхідно включити у перелік адміністративних послуг видачу не лише чотирьох адміністративних послуг, а десяти з розробленням стандарту їх надання. Дане управлінське рішення дозволить виконати як юридичні вимоги, так політичні завдання, які ставить влада. У зв'язку із тим, що на рівні адміністративних районів у структурі органів виконавчої влади в галузі лісового та мисливського господарства не передбачено районних управлінь лісового господарства, практично усі адміністративні послуги у цій сфері надаються територіальними органами державного агентства лісових ресурсів. При цьому виникає проблема передачі функцій надання адміністративних послуг у райони, оскільки лише державний службовець має повноваження надавати адміністративні послуги. На наш погляд цю проблему можна вирішити двома способами, а саме: уповноважити надання адміністративних послуг на районному рівні районні управління сільського господарства, так як відповідно до положення про Державне агентство лісових ресурсів України Агентство є центральним органом виконавчої влади, що координується Міністерством аграрної політики України, в систему якого входять районні управління сільського господарства, працівникам із статусом державного службовця. Відповідно вони мають право надавати адміністративні послуги. Іншим виходом може бути надання відповідальним уповноваженим працівникам від територіального органу Держлісагенства у приміщенні районної державної адміністрації.

Слід відзначити, що мисливська громада в Україні, в якій зареєстровано близько 560 тис. мисливців, а постійну участь у полюванні беруть - 280-290 тис., є чи не найбільшим споживачем адміністративних

послуг, серед яких видача посвідчення мисливця та регулярний обмін щорічної контрольної картки обліку добутої дичини та порушень правил полювання.

Узагальнюючи дослідження щодо організації державного регулювання надання адміністративних послуг, можна стверджувати, що організація їх виконання та правове забезпечення не відповідає сучасним політичним вимогам влади, юридичним нормам та суспільним очікуванням.

Список використаної літератури

1. Бортко Є В. Що очікує простого мисливця? /Є. Бортко// Полювання та риболовля. – 2008. – № 12(85). – С.3.
2. Держбюджет-2012 буде переглянуто на вимогу Януковича // Інтернет Репортер [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rep-ua.com/ua/238-derzhbyudzhnet-2012-bude-pereglyanuto-na-vimogu-yanukovicha.html>
3. Закон Про державну службу [електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4050-17>
4. Закон України про мисливське господарство та полювання Мисливськогосподарське законодавство України: Посібник для практичних занять для студентів спеціальності «Мисливське господарство», «Лісове господарство». – Львів: «Сполом», 2005. – с.75-79
5. Закон України «Про тваринний світ» [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2894-14>
6. Ключев А.: Створення реєстру адміністративних послуг - ще один крок до спрощення життя громадянам і бізнесу [електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://www.kmu.gov.ua/>
7. Постанова Кабінету міністрів України від 5.12.2011р. № 1574 Про Реєстр адміністративних послуг [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1274-2011-%D0%BF>
8. Постанова Кабінету міністрів України «Про заходи щодо упорядкування адміністративних послуг» [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/737-2009-%D0%BF>
9. Про затвердження плану заходів щодо реформування системи надання адміністративних послуг [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1076-2011-%D1%80>
10. Указ Президента Президент України «Про Положення про Державне агентство лісових ресурсів України» від 13 квітня 2011 року № 458/2011 [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/458/2011>

Проців О. Р. Прикладні аспекти надання адміністративних послуг у галузі мисливства / Олег Проців // Модернізація системи державного управління: теорія та практика [Текст] : матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. уч., 20 квіт. 2012 р. : у 2 ч. / за наук. ред. чл.кор.НАН України В. С. Загорського, доц. А. В. Ліпенцева. — Л. : ЛРІДУ НАДУ, 2012. — Ч. 2. — С. 487 – 491.